

Jeppesen (Drusebjerg): Jeg nævnte før den Betydning, det har haft her i Landet, at den sociale Lovgivning er gennemført med Tilslutning fra alle Sider. Denne Udtalelse kommer den højtærede Minister til at lade staa, for den er rigtig. Det er nemlig saaledes, og det modbevises ikke ved, at man senere har søgt at ændre de Love, man en Gang har været enig om at gennemføre. Det er ganske rigtigt, at vi fra radikal Side har ydet vor Medvirkning til at faa den sociale Lovgivning forbedret; man har jo ogsaa fra anden Side søgt at faa den forandret, men der er den Forskel paa vort Parti og det Parti, den højtærede Handelsminister tilhører, at vi altid har søgt at naa til en Forbedring, men det er ikke altid, at den højtærede Ministers Medvirkning har haft til Formaal at forbedre den sociale Lovgivning.

Maa jeg saa sige til den ærede Ordfører for Venstre, som lyste efter min Stilling til Liberalismen og dennes Grundvold, at jeg staaar saamænd endnu paa den gode Grundvold, han nævnte, men maa det ikke gøre et underligt Indtryk paa det ærede Medlem, at han, naar han nu i Forbindelse med dette Lovforslag taler om Liberalismen, da kommer med det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) ved den ene Haand og „Jyllandsposten“, som han takker for den gode Stilling, det har indtaget til det foreliggende Forslag, ved den anden? Det er jo ikke fra disse Sider, det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds og „Jyllandsposten“, at de liberale Ideer hidtil er blevet forsvaret, og det forekommer mig derfor, at det ærede Medlem maa spørge sig selv, om det ikke snarere er hans Stilling til de liberale Ideer, der er lidt i Vejen med, end min. For Resten tror jeg, at Sagen ligger saaledes, at saa langt fra at fremme Liberalismen og dens Grundsætninger, vil dette Lovforslag, hvis det vedtages, faa den stik modsatte Virkning. Jeg tror, at det op-højet til Lov vil give Kommunismen Vind i Sejlene. Dette turde ogsaa være en Anledning til at betænke sig mere end een Gang, før man gennemfører Lovforslaget i den foreliggende Form, saa uforberedt, som det er forelagt i det høje Landsting.

Ludvig Christensen: Der har jo været en vis Stiltfærdighed over den Maade, hvorpaa den højtærede Minister og Venstres Ordfører har forelagt dette Lovforslag. Man har saa stærkt som muligt reduceret Virkningerne af det, og man har navnlig meget stærkt fremhævet, at hvis der var noget, dette Lovforslag ikke var rettet imod, saa var det mod en bestemt Samfundsklasse. Man har meget stærkt fremhævet, at det ikke skulde være en Klasselov. Men da der jo nu er et Parti til foruden Venstre, der skal være med til at gennemføre Lovforslaget, er det ikke uden Interesse at høre, hvad Ordføreren for de Konservative mener om den samme Side af Sagen. Og herefter er det høje Tings Medlemmer vel ikke i Tvivl om, at Loven faktisk ganske en-sidigt rettes mod Arbejderne. Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) omtalte kun Fagforeningernes Stilling, den Maade, Arbejderne efterhaanden har lagt deres Forhold til Rette paa, og sagde, at nu skulde vi have „en Omgang Liberalisme“, nu skulde Fagforeningerne knægtes, nu skulde vi andre — det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds og hans Meningsfæller — ogsaa have Lov til at være her. Det er formodentlig det bedste Bevis paa, at Loven er tænkt som et Vaaben mod Arbejderbefolkningen her i Landet og mod Arbejdernes Organisationer. Det ligger ogsaa i den Afstemning, som vi har set i det andet høje Ting, thi hvis Arbejdsgiverforeningens Medlemmer ikke efterhaanden var blevet nogenlunde sikre paa, at Loven egentlig slet ikke er tiltænkt dem, saa havde de Konservative i Folketinget jo ikke stemt for Lovforslaget, og adskillige andre ærede Medlemmer af det andet høje Ting, som tilhører faglige Sammenslutninger paa deres specielle Omraader, skulde vel have vogtet sig for at stemme for det foreliggende Lovforslag, hvis de ikke var blevet sikre paa, at de for deres Vedkommende kunde melde „Hus forbi“. Det, vi har hørt ude omkring paa Møderne under Landstingsvalgekampen, var ogsaa altid kun Talen om Arbejderne, Talen om den ganske urimelige Maade, hvorpaa Fagforeningerne og Arbejderne opførte sig overfor de øvrige Borgere. Saa